

15 lutego 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E 046 2/00²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

37a, 3/00
✓ 8046

Nr 6548.

Jan Noworyta
(Lwów, Polska).

Kl. ~~37~~ 4.

37a, 3/00

Ściana termopłytkowa żelbetowa.

Zgłoszono 11 sierpnia 1925 r.

Udzielono 16 grudnia 1926 r.

Budownictwo w dzisiejszym stanie jest właściwie rękodziełem.

Koszty budowy wskutek wysokich cen robocizny i drożyzny kapitału tak niepomniernie wzrosły, że tylko przejście do fabrycznej masowej produkcji domów, zastąpienie drogiego robotnika o ile możliwości maszyna, racjonalne użycie do budowy jak najtańszych materiałów budowlanych, przy równoczesnem jak najdalej idącym wyzyskaniu wytrzymałości tychże, może obniżyć ogólny koszt budowy mieszkań.

Ściany termopłytkowe żelbetowe, które są przedmiotem niniejszego wynalazku, nadają się tylko do fabrycznego wykonania i powielania.

Ściany te składają się z dwu rzędów płyt żelbetowych, sięgających na całą wysokość pomieszczenia, od posadzki do su-

fitu, a więc są bez spoin poziomych. Poziome boki ram płyt żelbetowych zastępują belki, pionowe zaś — słupy.

Płyty żelbetowe ujmują w swych ramach poduszki powietrzne izolacyjne, wykonane z trzciny stawowej układanej nakrzyż i papierem przedzielanej, względnie z jakiegokolwiek innego materiału o słabem przewodnictwie ciepła. Tak złożone płyty żelbetowe z jądrem izolacyjnem układa się pionowo w dwu rzędach zawsze w ten sposób, by wypełnienia izolacyjne przylegały do siebie, a styki ram, pionowych boków płyt żelbetowych, jako słupy po jednej stronie ściany, miały się ze stykami pionowymi tych ram, jako słupami po drugiej stronie ściany, a to celem uniknięcia łatwego przewodnictwa ciepła przez bezpośrednie zetknięcie się części betono-

wych ze sobą. Tylko poziome boki ram płyt poniżej podłogi i na wysokości sufitu stykają się bezpośrednio ze sobą, ale te miejsca chronione są przed utratą ciepła w odpowiedni sposób podłogą lub stropem.

Rysunek przedstawia zasadę konstrukcyjną ścian termopłytowych żelbetowych jako istotę wynalazku.

Fig. 1 przedstawia odcinek ścian termopłytowych żelbetowych w rzucie poziomym. Litery *a, a, a* oznaczają ramowe płyty żelbetowe, których pionowe boki ram jako słupy 1, 1, 1, po jednej stronie ściany, mijają się z takimiż słupami 2, 2, 2 po drugiej stronie ściany. Litery *b, b, b* oznaczają jądro izolacyjne wykonane z jakiegokolwiek materiału o słabym przewodnictwie ciepła.

Fig. 2 przedstawia przekrój pionowy ścian termopłytowych żelbetowych od podłogi do stropu na całą wysokość pomieszczenia. Litery *a, a*, jak w poprzedniej

figurze, oznaczają płyty żelbetowe po obu stronach ściany. Płyty te ujmują jądro izolacyjne *b, b*, wykonane z materiałów o złym przewodnictwie ciepła. Litera *c* oznacza podwalinę ścian, litera *d*—podłogę, litera *e*—sufit danego pomieszczenia.

Zastrzeżenie patentowe.

Ściany termopłytowe żelbetowe zastrzeżone są, że utworzone są z dwu rzędów płyt ramowych żelbetowych, wykonanych przez całą wysokość ściany, a układanych na zakładkę tak, aby pionowe boki ram płyt, spełniające rolę słupów, po jednej stronie ściany, mijają się z takimiż słupami po drugiej stronie ściany, przyczem jądro płyt wypełnione jest jakimkolwiek materiałem o złym przewodnictwie ciepła.

Jan Noworyta.

Fig. 1.

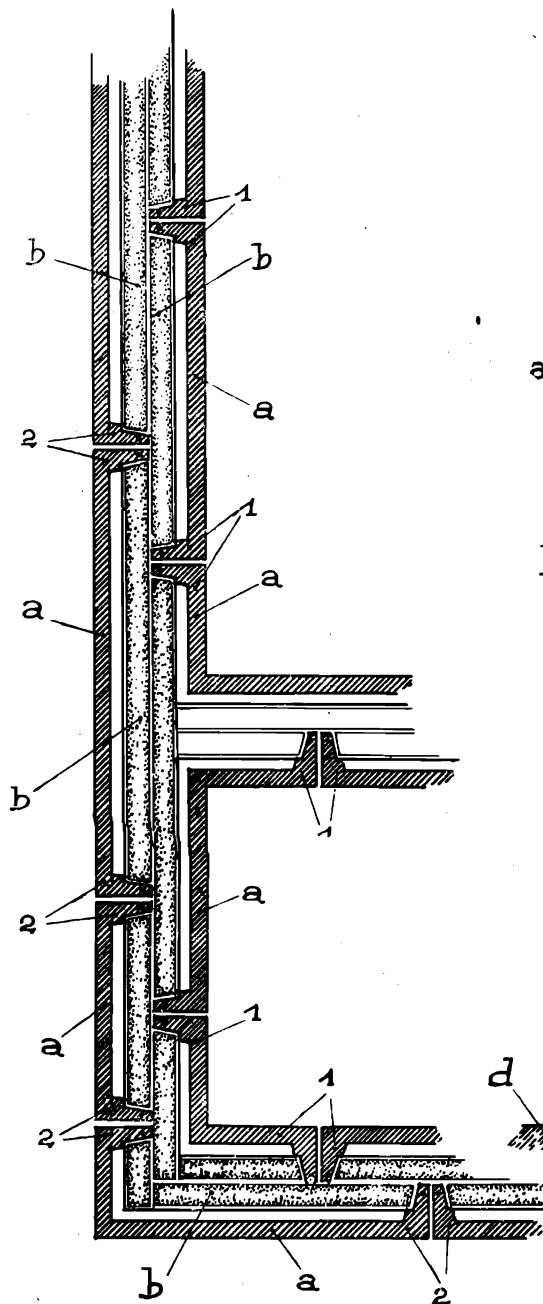

Fig. 2.

